

Bemærkninger til lovforslaget

Lov nr. 236 af 27. maj 1950 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser udløber med udgangen af marts måned 1952.

Efter den gældende lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser kan der til fremme af eksport af danske produkter af handelsministeren indenfor et samlet beløb af 70 mill. kr. ydes garanti for eksportørers trætter og for tab ved udsendelse af varer i konsignation og ved kontrakter om leverancer til udlandet, ligesom der kan ydes garanti for tab ved, at den kontraherede betaling ikke kan overføres her til landet ved forfaldstidens indtræden. Garanti kan efter omstændighederne ydes allerede under forberedelse til eksporten, ligesom ministeren er bemyndiget til indenfor garantiens beløb at bistå de ansøgende virksomheder med hensyn til tilvejebringelse af den nødvendige kapital.

Pr. 1. januar 1952 androg det beløb, der i henhold til nævnte lovbestemmelse var disponeret over i eksportøjemed, ca. 48 mill. kr., hvoraf et beløb på ca. 31,8 mill. kr. var givet som finansieringsgarantier, ca. 11,9 mill. kr. som transfereringsgarantier, medens den resterende del af beløbet i det væsentlige udgjordes af solvensgarantier, jfr. opgørelse pr. 31. december 1951 over de løbende engagementer, bilag 10.

Regeringen er af den opfattelse, at det vil være nødvendigt, at der også fremover er adgang til at yde støtte til fremme af eksporten. Det må endvidere påregnes, at behovet for eksportkreditstøtte vil være stigende i de kommende år. De gældende foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser må efter regeringens opfattelse være så tilpas vide, at der er mulighed for gennem eksportkreditinstituttet at lette afsætningen af danske produkter i udlandet under de vanskeligere konkurrenceforhold, som man må indstille sig på.

Angående de nærmere retningslinier for en videreførelse af eksportkreditordningen har der været ført forhandlinger med statens eksportkredit-udvalg, hovedbankerne og Danmarks Nationalbank, der angående sagen har afgivet erklæringer af henholdsvis 12. februar 1952, 4. december 1951 og 21. januar 1952 samt 15. februar 1952. De pågældende erklæringer er optrykt som bilag 1—4 til nærværende lovforslag. Arbejderbevægelsens

Erhvervsråd, Grosserer-Societetets Komite, Industriraadet og Provinshandelskammeret har med henblik på en videreførelse og en eventuel ændring af den bestående lovgivning til handelsministeriet fremsendt skrivelser af 11. januar 1952, 28. november 1951, 15. december 1951 og 26. januar 1952. De pågældende skrivelser er optrykt som bilag 5—9 til lovforslaget.

Under behandlingen på rigsdagen af forslaget til lov nr. 236 af 27. maj 1950 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser udgik de i forslaget indeholdte bestemmelser om udlån til industri- og håndværksvirksomheder under hensyn til, at der i folketinget var fremsat lovforslag, hvorefter der af de midler, der var modtaget i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram, skulle anvendes et beløb af indtil 75 mill. kr. til udlån til igangsættelse, udvidelse eller modernisering og rationalisering af erhvervsvirksomheder indenfor industri og håndværk m. v.

Den låneordning, som blev afløst ved bestemmelserne i lov nr. 237 af 27. maj 1950 om udlån til industri- og håndværksvirksomheder m. v., var oprindeligt etableret ved lov af 31. marts 1926 om foranstaltninger til opretholdelse af arbejdet i kriserammede virksomheder, ved hvilken lov der blev stillet et beløb af 4 mill. kr. til rådighed til støtte af erhvervslivet i særdeleshed for at opretholde og udvide beskæftigelsen i industrielle og håndværksmæssige virksomheder. Denne lov afløstes af lov nr. 89 af 31. marts 1928 om driftslån til håndværkere og lov nr. 90 af samme dato om driftslån til industrivirksomheder, hvorefter der for en 2-årig periode blev stillet henholdsvis 2 og 4 mill. kr. til rådighed som driftslån til håndværksvirksomheder og industrivirksomheder. Ved lov af 15. april 1930 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser, der bortfaldt med udgangen af marts 1932, blev der for denne periode stillet henholdsvis 3 og 1½ mill. kr. til rådighed til udlån til industrien og håndværket. Endvidere blev der i denne lov optaget en bestemmelse om, at handelsministeren indenfor et samlet beløb af 6 mill. kr. kunne yde garanti for lån optaget af industrivirksomheder med det formål at fremhjelpe forbedret teknik og hensigtsmæssig omlægning af driften. Ved lov af